2 Φεβρουαρίου 2014

Γ[illegible]ίως

Ορθόδοξη Η παρακάτω επιστολή γράφθηκε την επομένη της χειροτονίας ενός νέου κληρικού από τη μητέρα του, και απευθύνεται προς μία παιδική της φίλη.

« Αγαπητή μου φίλη,

Ευλογημένο και δοξασμένο το όνομα του Θεού! Είμαι μητέρα ενός ιερέως.

Σε σένα προ τριάντα ετών είχα γράψει, όταν ο Θεός μου χάρισε αυτό το παιδί. Θυμάμαι ότι ήμουνα τρελή από χαρά. Γεμάτη ευτυχία. Το αισθανόμουνα να ζει κοντά μου, άπλωνε τα χέρια του και το άγγιζα στην κούνια του, σαν για να βεβαιωθώ, ότι το κατέχω πραγματικά. Ω, πόση είναι η διαφορά μεταξύ της χαράς εκείνης και αυτής που πλημμυρίζει σήμερα την ψυχή μου από ένα καινούργιο αίσθημα! Είμαι σήμερα η μητέρα ενός ιερέως!

Αυτά τα χέρια που μικρούτσικα τα γέμιζα φιλιά εδώ και τριάντα χρόνια, αυτά τα χέρια είναι αφιερωμένα, αυτά τα δάκτυλα ήγγισαν τον Θεόν!

Αυτή η διάνοια που έλαβε από μένα το φως και στην οποία έδειξα τον σκοπό της ζωής, αναπτύχθηκε και ποτίστηκε από την αλήθεια, πέρασε κατά πολύ τη δική μου με τη μελέτη και τη θ. Χάρη και είναι τώρα Αφιερωμένη.

Αυτό το σώμα που περιποιήθηκα, προφύλαξα, που με έκανε να περάσω ολόκληρες νύχτες χύνοντας τόσα δάκρυα, όταν η ασθένεια το διεκδικούσε, αυτό το σώμα μεγάλωσε και είναι τώρα αφιερωμένο. Υπηρέτης της ψυχής ενός ιερέα. Το σώμα αυτό θα υποβάλλεται σε μύριους κόπους, για να ανορθώσει τους αμαρτωλούς, να διδάξει τους αγνοούντες, να οδηγεί προς τον Κύριο κάθε πλάσμα που Τον ζητεί.

Αυτή η καρδιά, ω, αυτή η αγνή καρδιά, που δεν θέλησε να εγγίσει παρά μόνο την καρδιά της μητέρας του, η καρδιά που έτρεμε σε κάθε επίγεια επαφή, είναι τώρα αφιερωμένη. Η αγάπη που εκχυλίζει από αυτήν, λέγεται φιλανθρωπία. Ω, το γνωρίζω εγώ το παιδί μου. Ξέρω τι θησαυρούς κρύβει μέσα του. Αυτή η αυτοσυγκέντρωση θα του είναι ένα πρόχωμα εναντίον του κόσμου της αμαρτίας. Αλλ’ όταν ο Θεός του στείλει μια ψυχή αποκαμωμένη, ταραγμένη ή απελπισμένη, πόσο θα ξέρει να κάνει χρήση των λόγων εκείνων που αναφέρουν και κάνουν γνωστό τον θησαυρό του θείου ελέους!

Ναι ,θα κάνει καλό το παιδί μου. Θα είναι όπως η θεϊκή καρδιά, όλος ευσπλαχνία και αγάπη προς όλους.

Αληθινά, είμαι η μητέρα ενός ιερέως!

Πως θα σου περιγράψω την χθεσινή τέλεση του ιερού Μυστηρίου της χειροτονίας! Ήμουνα εκεί. Μπροστά. Έβλεπα το παιδί μου να στέκεται όρθιο, να κλίνει το κεφάλι του, να γονατίζει μπροστά στην Αγία Τράπεζα, να σηκώνεται συντετριμμένο μετά την επίθεση των χειρών του Επισκόπου στο κεφάλι του. Άκουσα και ΄ γω κλαίγοντας τα λόγια: « Η θ. Χάρις η τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα, προχειρίζεται τον …». Άκουσα το όνομα του. Άκουσα, άκουσα, άκουσα τα φτερουγίσματα των αγγέλων που ευχών έλθει εκεί. Ω, το παιδί μου ιερεύς! Αδυνατώ να σου περιγράψω τα συναισθήματα της στιγμής εκείνης. Ήταν η έκσταση μιας χριστιανής μητέρας.

Έλεγα: Σ’ ευχαριστώ Χριστέ μου. Σ’ ευχαριστώ. Μέχρι τώρα ήταν δικό μου. Εγώ κατέβαλα κάθε προσπάθεια για την μόρφωση της ψυχής του. Τώρα δεν είναι πλέον δικός μου, είναι αποκλειστικά δικός Σου. Κύριε Σου ανήκει. Διαφύλαξε τον από κάθε κακό και την αμαρτία. Είναι το άλας της γης, προφύλαξε τον από την ηθική σήψη. Κύριε μου, Σε αγαπώ και τον αγαπώ. Γέμισε τον με τις δωρεές του Παναγίου Πνεύματος. Τον σέβομαι και τον ευλαβούμαι, είναι ο ιερεύς Σου!

Ειρήνη ανέκφραστη είχε πλημμυρίσει την ψυχή μου. Τα μάτια μου είχαν γεμίσει από δάκρυα, από δάκρυα χαράς, αγάπης και ευγνωμοσύνης. Είχα στη ζωή μου πολλές καλές μέρες. Αυτή όμως, χωρίς άλλο, ήταν η ωραιότερη, και οι επίγειες σκέψεις δεν είχαν καμία πλέον θέση σ’ αυτή. Αλλά δεν μπορώ να συνεχίσω την επιστολή, τα δάκρυα μου μουσκεύουν το χαρτί, είναι δάκρυα ευτυχίας».

« ΤΟΛΜΗ» τ. 36, περιοδικό Ι. Αρχιεπ. Αθηνών

Πηγές:ierosnaospetroukaipaulou- 1myblog.pblogs.gr